

Pikaajalise edu toob vastastikune lugupidamine ja soov mõista

Urmas Sule – Eesti Haiglate Liit

Kohe-kohe saab taas kord täis üks aastaring ning seetõttu on paras aeg heita pilk lõppevale 2013. aastale ja mõlgutada mõtteid, mida järgmine, 2014. endaga kaasa tuua võiks. Käesoleva aasta võtmesõnaks Eesti tervishoius on kindlasti olnud üleriigiline kollektiivlepe ja võtmetegevuseks sellest tulenevate kohustuste-võimaluste tasakaalu otsimine raviasutustes. Riigi tasemel sõlmitud kokkulepped on alati üldist laadi, kuid kokkulepitu rakendamine puudutab meid kõiki kõige isiklikumal moel. Selle ülesandega mõistetaval moel toimetulek on olnud suur pingutus kõigi raviasutuste kõigil tasemetel töötajatele. Suur tänu kõigile headele kolleegidele, kes siia oma positiivse panuse on andnud!

Üldistades tuleb siiski tunnistada, et aasta on olnud raviasutuste jaoks väga pingeline ning see pole kindlasti üllatav. Lihtsalt väljendades on haiglate juhid pidanud hakkama saama olukorras, kus miinimumpalkade kollektiivlepe jõustus 1. märtsil 2013, aga teenuste hindadesse lisandus vaid pool selle leppe täitmiseks vajaminevast rahast. Vaja on olnud leida lahendusi, mis oleksid vastuvõetavad nii töötajatele kui ka pikemas vaates jätkusuutlikud raviasutusele. Positiivne on asjaolu, et järgmise aasta alguses peaksid jõustuma tervishoiuteenuste uued hinnad, mis sisaldavad juba tööaega mahus, mis on palgatingimuste täitmiseks realselt vajalik. Olukord, kus tuli end parun von Münchhauseni kombel turjast kinni haarates koos hobusega soost välja tõsta, peaks asenduma olukorraga, kus jalad on taas vastu maad. See on hea ootus.

Igasuguste ümberkorralduste elluviimisel, ja seda kõigil tasemetel, tuleb just haiglate puhul arvestada ühe äärmiselt olulise eripäraga. Haigla on kõrgtehnoloogilist teenust pakkuv spetsialistide orga-

nisatsioon, kus lisaks arstidele ja õdedele töötavad veel teised kvalifitseeritud spetsialistid. Nad ei ole muidusõojate armee, kes elatavad end tervishoiutöötajate töö arvelt, vaid on meeskonna liikmed, kes aitavad arstidel ja õdedel oma tööd hästi teha. Erinevate erialaste oskuste olemasolu nii kollektiivides kui ka meeskondades on kriitilise tähtsusega, see aga tähendab ka teenuste kallinemist ja otse loomulikult vajadust sellega arvestada nii hindades kui ka eelarvete planeerimisel. Lisaks veel samasuunalist mõju avaldav tehnoloogiline innovatsioon, millela pole nüüdisaegne eriarstiabi mõeldav.

Loodan väga, et viimastel aastatel haigekassa raha planeerimisel levinud suundumus tellida raviasutustelt aina rohkem odavaid ravijuhtusid peatatakse. Ravijuhtu maksumuse kallinemine ei ole mitte haiglate salakaval trikitamine ravikindlusraha kättesaamiseks, vaid reaalne kulu, mis lähtub tunnustatud kliiniliste seisukohtade ja ravisoovituste järgimisest. Eriarstiabi ei saa kujuneda perearstiabi osaks. Neil mõlemal on oma kindel roll ja funktsioonid ning neid pole korrektne ei vastandada ega samastada. Koostöö heade partneritena peaks olema ja ka on eesmärk, mille poole üheskoos püüelda.

Järgmiselt aastalt tahaks loota tarku poliitilisi otsuseid ja riigi tasemel mõistmist, et tasakaal meie tervishoiusüsteemis on habras. Selle hapra tasakaalu hoidmine on suur kunst, mis pole kindlasti võimalik ilma meie arstkonna toeta. Loodan siiralt, et koostööd toetavad ja ühiseid saavutusi väärtustavad tegevused on eesmärk, mille poole tasub püüelda.

Tujuküllast aasta lõppu ja edukat uut aastat!

info@haiglateliit.ee

Dr Urmas Sule